

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 50.

Solgte Session.

16de Møde.

Onsdagen den 24de October Kl. 12.

(Fortsat.)

Klein (fortsat): Foruden de nævnte Forslag er der ikke stillet noget Forslag, naar undtages, at der af 4 ærede Medlemmer er stillet et Forslag om Indskydelsen af 2 nye Paragrapher, et Forslag, som er af en ganske overordentlig stor Betydning. Jeg vil imidlertid endnu ikke udtale mig derom, førend jeg har hørt, hvad de ærede Forslagsstillere anføre til Begrundelse af dette deres Forslag, og jeg har saaledes for Diebliffet kun tilbage at rette et Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister med Hensyn til Udkastets § 43. Der staaer nemlig, at Rettens Kjendelser og Domme kunne enten affiges umiddelbart efter Forhandlingernes Slutning senere paa samme Retsdag eller paa en af de nærmest paafølgende Retsdage, som ved Doptagelsen angives eller senere meddeles Parterne. Jeg antager, at det er en Trykfeil, at der ikke findes noget Komma imellem de 10 Ord „Slutning“ og „senere“, idet Meningen formeentlig utvivlsomt er den, at Rettens Kjendelse og Dom skulle kunne affiges enten umiddelbart efter Forhandlingernes Slutning eller ogsaa senere paa samme Retsdag eller, endnu før det Tredie, paa en af de nærmest paafølgende Retsdage. Dersom det maatte befindes rigtigt, hvad jeg saaledes har tilladt mig at høre som min Formening, at det er ved en Trykfeil, at Kommaet er udeladt, antager jeg, at denne

Trykfeil vil kunne blive rettet, uden at der behøves særligt derom at stilles noget Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling.

Formanden: Jeg skal bemærke, at om det endog er en Trykfeil, kan det dog ikke ansees rigtigt at rette den uden et særligt stillet Ændringsforslag, da Forandringen vil influere paa Indholdet.

Klein: Ja, saa skal jeg forbeholde mig, i Forening med flere ærede Medlemmer, at stille et Forslag i den Retning til Sagens 3die Behandling.

H. Sager: Det Forslag, der blev antydet af den sidste ærede Taler, og som er stillet af 3 andre Medlemmer foruden mig, lyder saaledes: „Om Beviss er tilveiebragt eller ikke, afgjør Retten efter et frit Skjøn over samtlige foreliggende Omstændigheder, uden at være indskrænket til de loubestemte Beviser“; hertil knytter sig et Forslag om, at en lignende Regel, som her er foreslaaet for Sø- og Handelsrettens Vedkommende, ogsaa skal gjælde for Høiesterets Vedkommende ved dens Paadømmelse af saadanne Sager, som fra Kjøbenhavns Sø- og Handelsret indankes for den. Jeg maa i flere Henseender beklage, at jeg har seet mig opfordret til at være med at stille dette Ændringsforslag. Jeg anseer det som en Doptagelse ved alle vigtigere Love, at søge at fremkalde et Compromis imellem Regjering og Rigsdag. Hvor jeg seer, at Regjeringen rækker Haanden til Reformen og i mange Punkter imødekommer de fra Rigsdagens Side udtalte